

ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1 : 18

Abonamentul : . . 60 lei pe an
In străinătate . . dublu
In Americă . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
I O A N D A N C I U

Redacția și Administrația :
Str. Gr. Manolescu No. 13
BUCUREȘTI II

S U M A R U L :

1. Hristos a înviat	6. Cuvânt către surori	10. Vindecări Divine
2. Credința Sfinților	7. Copii lui Dumnezeu și copii
diavolului	11. Șarpele de aramă
3. Ce fac Eu, tu nu pricepi acum	8. Lecțiuni Biblice	12. Încunoștințare
4. Scapă-ți viața	9. Botezul cu Duh Sfânt	13. Botezuri cu Duh Sfânt
5. Triumful adevărului Divin		14. Aviz

Hristos a înviat

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ziua de astăzi, este una dintre celea mai însemnate zile din viața creștinismului. Aceasta este ziua de mângâiere, o zi de bucurie, în care trebuie să se bucure tot omul, pentru că aceasta este ziua în care Domnul Isus, ca învingător, dintre morți a înviat. Ziua de azi ne mai reamintește ziua cumplitelor dureri, când Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, a rupt lanțurile fărădelegi, a sfărâmat porțile iadului și a rupt legăturile morții ; dând isbândă celui crucificat, ca triumfător să se înalțe la cer.

Fiul lui Dumnezeu este focarul marelui plan al mântuirii, care a fost unul și același în toate timpurile. Moartea Lui a satisfăcut toate cerințele legi divine, El a surupat zidul care ne despărțea pe noi de Dumnezeu. El este mântuitorul fiecelor și fiilor lui Adam, în toate timpurile. Și nu este în nimeni altul mântuire, nici nu este sub cer alt nume dat oamenilor, prin care să putem fi mântuiți. Fapt. 4:15.

După ce s'a sfârșit tragica și dureroasa priveriște de pe Golgota, Isus Și-a dat duhul pronunțând ultimul cuvânt : „S'a sfârșit“. Credința și speranța în aceste clipe dureroase, ambele au trecut prin grele încercări, când în tristele momente de agonie Isus cu glas tare a strigat : „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M'ai părăsit?“ Mat. 27:46.

În aceleași clipe dureroase, pământul s'a cutremurat, stâncile s'au sfărâmat, iar soarele falnicul luminator, care ca un mire iese din camera lui și cu razele lui bine făcătoare străbate întreg universul ; pentru câteva clipe, de durere, razele și le-a ascuns, pentru că nu putea să

stea nepăsător când Fiul lui Dumnezeu pe lemnul cruci cu moartea se muncea.

Toate acestea cu o durere nespusă, vesteau dureroasă moarte a Fiului lui Dumnezeu.

Spaimă și fior de moarte a cuprins în acele momente, pe toți potrivnici Lui, când soarele deasupra Lui se învăluia în întunec, iar stâncile din ujrul Lui de groază plesneau și se sfărâmau.

Când Hristos își dădu Duhul în mâinile Tatălui, râsul și batjocura au înghețat pe buzele batjocoritorilor. Multimea în groază, a început să se împrăstie, căutându-și pe întunec drumul către oras. Se grăbeau să fugă, de groază, își băteau peptul cu pumnii, șoptind în remușcări nespuse : „Adevărat, că s'a osândit un om nevinovat“.

O, câtă iubire, o ce dragoste fără margini a determinat pe Fiul lui Dumnezeu, să vină pe pământul acesta, să primească a fi păcat pentru noi.

Dacă oameni din zilele de astăzi ar înțelege mai bine splendoarea jertfei de pe Golgota, atunci nu ar sta nepăsători în fața planului de mântuire, și iar prețui după merit.

După ce a trecut tragica și dureroasa priveriște de pe Golgota, în ziua întâi a săptămâni, femeile acelea a căror inimă era sfâșiată și plină de durere, pentru pierderea lui Isus, au venit des de dimineață la mormânt, ca să-și mângâie inimile și să-și arete recunoștința față de Acela care a fost tămaduitorul lor, au adus miresme ca să-i ungă trupul. Însă spre marea lor surprindere, după ce au intrat înăuntru, n'au găsit trupul Domnului

Isus. Atunci li s'au arătat doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare și le-a zis: „Pentru-ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?“ Această veste a învierii Domnului Isus a străbătut ca fulgerul în toate părțile.

De atunci și până azi, cu ocazia serbării zile de paști, se aude din toate părțile, solemul salut: „Hristos a înviat.“

„Hristos paștele noastre a fost jertfit“. Să prăsnuim dar prasnica nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului I. Cor. 5:7-8.

Odată cu eșirea poporului lui Israel din Egipt, Dumnezeu a dat ordin acestui popor să serbeze paștele ca o sărbătoare vecinică, în amintirea ieșirii lor din Egipt. Mielușul paschal — care simboliza pe Domnul Isus — trebuia să se mănânce fript la foc și cu ierburi amare. Exod. 12:8.

Paștele vechiului testament simbolizau adevăratele paști, cari au fost jertfite pe Golgota. Ele trebuiau să

se mănânce cu azime și ierburi amare.

Deci și noi care dorim să mâncăm paștele noului testament — care simbolizează trupul și sângele Domnului Isus, — trebuie să le mâncăm cu azimele curăției și adevărului, tot odată trebuie să gustăm și din ierburile amari, care sunt suferințele.

Iubite cetitor, te rog să-mi dai voe să-te întreb: Cum te-ai pregătit tu să mănânci paștele? Cu haine scumpe și mâncări îmbelșugate, sau cu azimele curăției și adevărului?

De, încheieri vă zic la toți: Hristos a înviat“. Rog pe viul și vecinicul nostru Tată din ceruri ca să ne ajute ca de astăzi înainte Hristos să fie viu, dar nu în ceri, nici pe pământ, ci în inimile noastre, și aceasta să o dovedim prin aceia, că de astăzi înainte viața noastră o trăim pentru El. Hristos a înviat. Amin.

Ioan Danciu

Credința sfinților

Iuda v. 3. Filip. 1: 37.

Să fie binecuvântat Dumnezeu Tatăl, care după mare mila Sa și după mulțimea îndurării Sale, ne-a renăscut spre o nădejde vie prin învierea Domnului nostru Isus Hristos și ne-a făcut părtași Duhului Sfânt, chemându-ne să urmăm credința care a fost dată odată pentru totdeauna sfinților. Cum Dumnezeu are plăcerea ca noi să urmăm această credință, Domnul Isus Hristos a venit să desăvârșască această credință și cum Duhul Sfânt conduce astăzi sufletele sincere ca să o poată îmbrățișa, mă voi mărgini a vorbi — prin harului lui Dumnezeu — în acest articol despre această credință în care a binevoit Dumnezeu să ascundă mântuirea sufletelor noastre. Aliluia!

Ce este credința sfinților? este o lucrare care vine de la Dumnezeu și care este întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, decât pe puterea Lui. I. Cor. 2:5 Tes. 3:2. Și dacă această lucrare a credinței vine de la Dumnezeu, e foarte de lipsă să căutăm și să cercetăm cu deamănuntul pentruca să fim pe deplin încredințați dacă noi facem parte din această credință care a fost dată odată pentru totdeauna sfinților, ori avem o credință slabă și săracă care nu ne poate mântui. Și pentruca să nu fim numărați între oamenii cari cred, dar degeaba, I. Cor. 15:1—2 și nici între aceia cari își pierd răsplata munței lor, II. Ioan v. 8, noi avem neapărată trebuință să ne învățăm în toate zilele. Israilul vechi a căzut de la credința care îi era dată lui, prin neascultare. De aceea ap. Pavel ne învață să grijim foarte mult ca nu cumva să se împietrească vreunul prin înșălăciunea păcatului și să cadă prin acelaș exemplu al neascultării după care a căzut Israilul.

Astăzi Dumnezeu ține deschisă ușa harului. Astăzi El cheamă suflete la mântuire. Astăzi harul Lui se revărsă asupra multora, iar Duhul Sfânt îi trezește arătându-le pierzarea care îi așteaptă pentru viața lor trăită în păcat. Este o mare bucurie pentru noi când putem privi în lucrarea lui Dumnezeu pentru aducerea unui păcătos la mântuire, și cum prin aceasta putem câștiga

o cunoștință folositoare vieții noastre, vom căuta în primul rând să vedem cum aduce Domnul un suflet la mântuire.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că toți oamenii sunt păcătoși. „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar“. Rom. 3:10. Asupra omului păcătos Dumnezeu trimete harul Său și prin acest har îi permite să meargă acolo unde se vestește Cuvântului Lui. Ajungând în fața Cuvântului lui Dumnezeu, el să află ni fața unui Judecător puternic care începe a-i descoperi secretele, a pătrunde în lăuntrul lui și al muștra cu putere pentru viața trăită fără de Dumnezeu. Ebr. 4:12—13. Iar Duhul Sfânt începe a-l dovedi vinovat pentru păcatul necredinței. Ioan 16:8—9. În această stare sărmanul suflet începe a-și da seama că el este un păcătos pierdut și nu poate sta în fața Acelui Dumnezeu care este de trei ori sfânt. În acest suflet puterea Duhului Sfânt luptă pentru salvarea lui, iar puterea întunerecului luptă ca să-l țină mai departe în starea în care se găsea mai înainte. Diavolul îi șoptește mereu: „Nu tu ești cel mai mare păcătos. Stai aci cum ești, ca să nu te amăgești“. ect. Și se întâmplă uneori ca sărmanul suflet să creadă aceste șoapte. Dar se întâmplă și aceea că sufletul nu se lasă învins de aceste șoapte, fiindcă ajunge la încredințarea că nu se poate să se amăgească atunci când părăsește păcatul. Iar Cuvântul lui Dumnezeu îi spune: „După roadele lor îi veți cunoaște.“ Mat. 7:20. Astfel el prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, primește credința. Rom. 10:17.

Când odată persoana s'a văzut pe sine ca păcătoasă, gând odată a ajuns la încredințarea că în această stare este pierdută și când crede că numai Domnul Isus o poate salva din păcat și El ca nume pe El ca Mântuitorul ei personal, atunci aceea persoană se naște din nou, și devine copilul lui Dumnezeu. Ioan 1:12—13. ect.

Odată ce cineva a ajuns a fi copilul lui Dumnezeu, el este strămutat din împărăția întunerecului în împărăția

Domnului nostru Isus Hristos. Pentru unii ca aceştia sunt scrise cuvintele: „V'ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți, cari sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât a lui Abel“. Evrei 12:22—24. Cum însă vrăjmașul nu poate să permită acest lucru ca un supus al lui să-l părăsească și cum el să umple de furie atunci când îngerii lui Dumnezeu cântă pentru întoarcerea sufletului păcătos, începe o luptă grozavă pentru readucerea sufletului pe care l-a pierdut, iarăș la sine. Acum păcătosul de altădată fiind transformat în copil al lui Dumnezeu, trebuie să dea o strașnică luptă cu stăpânul său de mai înainte. Creștinul este acum înconjurat de soldați ai celui rău, cari sînd: poftele păcătoase, oamenii răi, etc. Poftele păcătoase caută să-i întunece cugetul lui curat pentru că să poată intra în casa lui (în corp) și să-și facă iarăș lucrarea lor de mai înainte. Oamenii răi vor căuta să-l întoarcă înapoi de unde a plecat: fie prin bățjocuri, fie cu vorbe bune, prin amenințări. Acest lucru însă nu-i reușește decât numai atunci când Cuvântul lui Dumnezeu a găsit în inima credinciosului piatră. El atunci nu poate prinde rădăcină adâncă și astfel nu poate ajunge să rodească. Sau dacă creștinul nu a dat toată inima Domnului decât a mai rezervat în ea o parte și pentru spinii lumii. În această stare viața creștinului începe a păli și încetul cu încetul a se vejteji și pe măsura ce se vejtejește, încep a da năvală în ea poftele și grijile lumii. Când însă creștinul s'a predat cu totul Domnului și când inima lui este rezervată numai pentru Cuvântului lui Dumnezeu, el nu poate păcătui căci Cuvântul lui Dumnezeu din el, omoară orice lucru păcătos care ar căuta să intre în el. I. Ioan 3:9. Acest Cuvânt îi înviorează sufletul, îi dă înțelepciune, îi veselește inima și îi luminează ochii. Psalm. 19:7—8.

Dacă în felul descris mai sus, vrăjmașul nu poate readuce pe sufletul întors la Dumnezeu înapoi la sine, el se desbracă de hainele lui negre și îmbracă haine albe. În această stare el se apropie de copilul lui Dumnezeu și caută să-i arate o altă cale. El îi spune că poate să fie mântuit în condițiuni mai ușoare. El caută să-i sucească Cuvântul lui Dumnezeu cu multă dibăcie, pentruca creștinul să nu poată înainta mai departe în învățătura Domnului ci să se oprească în loc. Odată când i-a reușit acest lucru, începe a-i pune înainte lucruri prin cari să-l nemorocească. El îi arată scris că poate întru trebuința puțin vin căci chiar dacă vreodată va ajunge turmentat (beat), în această stare a ajuns și Noe, omul lui Dumnezeu. Ii arată, că poate petrece bine în societatea surorilor, că doară aceasta nu-i păcat fiindcă oamenii lui Dumnezeu a ajuns în mai grele lucruri (unii din ei), arată că se poate îmbrăca într'un fel necuviincios pentru un creștin fiindcă Dumnezeu caută la inimă, etc. etc.

În această stare creștinul trebuie să știe că: „Multe căi i se par bune omului, dar la urmă ȳc la moarte“. Prov. 16:25. Că se poate începe în Duh și la oarmă se poate sfârși în firea pământească. Galat. 3:3. Creștinul trebuie să știe că acela care caută ca prin vorbe dulci și amăgitoare să-l tragă de pe drumul sfințeniei și îi arată drumul păcatului, acela este mai periculos decât cel mai mare și mai crud vrăjmaș al său. Fiindcă vrăjmașul nu-i poate face mai mult rău, decât să-i omoare corpul, dar acesta caută să-i omoare sufletul.

Și cum ar putea creștinul cunoaște pe acest vrăjmaș

periculos când vine la el ca să-l amăgească? El îl poate cunoaște foarte ușor după învățătura pe care o dă. Pentrucă este cu neputință ca satan să fie sfânt. De aceea dacă privim la el atunci când peste corpul de lup, îmbracă haina de oaie, vom observa foarte ușor, că el nu are firea de oaie. Lui i-ar plăcea să sfășie, fiindcă Dumnezeu lui este pântecel. Rom. 16:17—18. Când avem în față pe un apostol care ne arată o cale în care să ajungem a ne conforma cu lumea, acela e un apostol mincinos. De aceea să rămănem și aici la Cuvântul Domnului care ne spune: „După roadele lor îi veți cunoaște“. Mat. 7:20. Femeia lui Potifar deși era necurată a vorbit și ea împotriva păcatului. Astfel noi nu cunoaștem oamenii după cum vorbesc și nici după cum predică ci după cum lucrează și înfăptuiesc.

Un lucru de care creștinul trebuie să se ferească după ce s'a născut din nou, este acela de a crede că el este acum botezat și cu Duhul Sfânt. Cel ce crede că la nașterea din nou a primit și botezul Duhului Sfânt, a căzut într'o greșeală mare și dacă stăruiește în ea, eu cred că n'are să fie mântuit. I Cor. 15:1—2. Este adevărat că nașterea din nou e făcută de Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu, dar această lucrare a Duhului, nu-i botezul Duhului Sfânt. Ioan 3:5. În întâia lucrare a Duhului care este nașterea din nou, noi am primit dreptul ca să ne numim copii lui Dumnezeu. Lumea nu ne cunoaște, ea nu știe de unde am venit și unde ne ducem, așa după cum nu știe de unde vine vântul și unde se duce. Ioan 3:7—8 I Ioan 3:1. În a doua lucrare, care este botezul Duhului Sfânt, primim dela Dumnezeu puterea. Fapte 1:8. Luca 24:49. Cel ce crede că aceste două lucruri atât de clar arătate în sfânta Scriptură — te-a primit odată, acela poate crede că și trupește când el s'a născut a putut alerga, pricepe și lucra. Or, dacă aceasta nu se poate trupește, nu se poate nici duhovnicește și aceasta ne-o arată Cartea lui Dumnezeu foarte lămurit.

Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Apostolii cari erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. Aceștia au venit la Samariteni, și s'au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt. Că nu se pogorise încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în numele Domnului Isus.“ Fapte 8:14—16.

Când au fost născuți din nou acești credincioși din Samaria? Când au pus Petru și Ion mâinile pe ei să primească Duhul Sfânt, sau atunci când au primit Cuvântul predicat de Filip? Răspunsul nu este și nici nu poate fi decât numai unul singur: atunci când au primit Cuvântul predicat de Filip, pentrucă este scris: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copiii ai lui Dumnezeu“. Ioan 1:12. „El de bună voia Lui ne-a născut prin Cuvântul Adevărului...“ Iacob 1:18. Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr'o sămăntă care poate putrezi, ci dintr'una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.“ I Petru 1:23.

Deci dacă în ev. Ioan c. 3 găsim că nașterea din nou este lucrată de Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu și dacă în Fapte c. 8 găsim pe acei credincioși din Samaria cari n'au primit Duhul Sfânt odată cu Cuvântul, atunci ca unii cari nu voim să ajungem sub grozava osândă de falsificatori ai Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să admitem că după nașterea din nou urmează un botez cu Duh Sfânt.

Apostolii Domnului nostru Isus Hristos au fost născuți

din nou în timpul când El era între ei, fiindcă au primit cuvintele lui Dumnezeu, Ioan 17:8, ba aveau și Duhul Sfânt fiindcă Domnul a suflat asupra lor Duh Sfânt în ziua Învierii și cu toate acestea nu erau botezați cu Duhul Sfânt. Ioan 20:22 Fapte:4—5. Acest botez cu Duh Sfânt ei l-au primit în ziua Cincizecimei. Fapte 2.

După cum însă este greșită învățătura acestora cari invată că au primit și să primește botezul Duhului Sfânt odată cu nașterea din nou și cari contopesc aceste două lucrări Dumnezeuști într-una, tot la fel este greșită și învățătura acelor cari invată că cel ce nu are botezul Duhului Sfânt, nu este al lui Hristos. Eu cred că nu este al lui Hristos, acel om care nu-i născut din nou și cred că nu este al lui Hristos acel om care falsifică Cuvântul lui Dumnezeu. Care spune că a primit Duhul Sfânt și care de fapt nu l-a primit, care în loc să se unească în învățătura cu Domnul și să învețe pe alții ca să stăruiască în rugăciune pentru a primi botezul Duhului Sfânt, Luca 11:13. Fapte 1:4—5, etc. nu numai că nu stăruiește și nu numai că nu invată pe alții să stăruiască, decât atribue această lucrare unui duh rădăcitor și amăgitor. Eu despre așa unu, cred că nu este al lui Hristos. Dar despre acela care a fost născut din nou dar care n'a ajuns însă să primească botezul Duhului Sfânt, despre unul ca acesta nu pot crede că nu-i al lui Hristos. Pentru că atunci ar trebui să cred că toți Apostolii, Samaritenii, Corneliu, cei doisprezece ucenici din Efes, etc. n'au fost ai lui Hristos mai înainte de a primi botezul cu Duh Sfânt. Și atunci ajung în neunire cu Cuvântul lui Dumnezeu și tot la fel de greșit e acela, care spune că a primit botezul Duhului Sfânt, odată cu nașterea din nou.

Nu de mult mi-a fost trimisă o foiță intitulată „Adevărul și minciuna“, în care am găsit scris: „Omul nebotezat cu Duhul Sfânt nu este al lui Hristos.“ Rom. 8:9 Gal. 4:28—30. Bineînțeles am întrebat pe autorul ei și i-am cerut să-mi răspundă ai cui au fost apostolii când erau cu Domnul înainte de a primi botezul cu Duh Sfânt? Dar Corneliu mai înainte de al vizita Petru?

Dar cei doisprezece ucenici din Efes, după ce au crezut și n'a fost încă la ei ap. Pavel? Nici până în ziua de astăzi însă nu am primit niciun răspuns. Și atunci am zis: Foița aceasta poartă cu vrednicie numele ce i s'a dat, fiindcă în ea se cuprinde adevăr și minciună.

Dacă afirmăm că omul nebotezat cu Duhul Sfânt, dar care urmează drept pe drumul Evangheliei, nu-i al lui Hristos, atunci cum stăm în fața cuvintelor Domnului Isus care zice: „Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe cari Mi i-ai dat din lume: Ai Tăii erau, și Tu Mi-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău Ioan 17:6. Este de știut că acești oameni despre care vorbește Domnul aici, nu erau botezați cu Duhul Sfânt. Și atunci se naște întrebarea: Aceia cari nu sunt ai lui Hristos pot fi ai lui Dumnezeu și să păzească Cuvântul Lui?! Să judece fiecare.

Am scris aceste puține învățături, scumpii mei frați și surori, pentru ca noi să ne știm păzi de oamenii răi ori cum ar căuta ei să sucească Cuvântul lui Dumnezeu. Noi să rămânem pe deplin întemeiați pe credința Evangheliei și să avem înăuntrul nostru aceea credință pe care au avut-o sfinții lui Dumnezeu din trecut. Luptându-ne după regula arătată de Dumnezeu în Sfântul Lui Cuvânt, împărtim drept Cuvântul Adevărului, iar făcând așa, ne vom mântui pe noi și pe cei ce vor asculta. De va voi Domnul, într'un număr viitor voi scrie despre înțelesul versetului 9 din Rom. c. 8, precum și despre semnele pe cari le are credința cea adevărată. Până atunci scumpii mei să ne dăm toată silința a urma drept pe drumul Evangheliei, ferindu-ne în același timp de oamenii răi și amăgitori cari vor merge din rău în mai rău și cari vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei înșiși. II Tim. 8:13—14.

Lui Dumnezeu care singur este înțelept să-I fie toată slava prin Domnul nostru Isus Hristos, acum și în toți vecii. Amin.

Gh. Bradin

„Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea

Ioan 13:7

Cuvintele din titlul articolului acesta, — le-a vorbit Domnul Isus, atunci când ap. Petru — crezând că face bine — căuta să se împotrivescă la spălarea picioarelor.

Scumpii mei frați și surori! În viața noastră se găsesc destule momente când noi după exemplul lui Petru, crezând că facem bine, ne împotrivim lucrării Domnului. Sunt multe și felurite lucrările lui Dumnezeu prin care trece pe un suflet credincios. Dacă acest suflet este într'adevăr credincios, atunci el trece prin acele lucrări plin de bucurie și având o îndelungă răbdare, fiindcă el știe că: „Celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate li se lucrează sper bine.“ Rom. 8:28.

Pentru ca noi să putem moșteni Impărăția lui Dumnezeu, avem trebuință de răbdare. Și atunci Dumnezeu,

ne trimete necazuri. În familie ni se face împotrivire, prietenii și frații nu ne mai înțeleg, avem să suferim boale, pagube, etc. Și atunci noi ajungem să nu pricepem că pentru ce le lasă Domnul aceste asupra noastră. Noi atunci în loc să mulțumim Domnului pentru ele, mai de grabă facem aceea ce a făcut Petru când Domnul i-a arătat ce are să îndure pentru Numele Său. Noi întrebăm atunci: „Doamne, dar acestuia ce i se va întâmpla?“ Ioan 21:21. Cu alte cuvinte am voi să arătăm Domnului că mai vrednic pentru acele necazuri ar fi un altul decât noi. Și totuși Dumnezeu lasă acele necazuri asupra noastră fiindcă l-am rugat să ne facă răbdători. Oare cum s'ar putea dovedi răbdarea noastră dacă nu prin necaz? Deci atunci când avem necaz și când ne aflăm în nedumerire despre lucrarea Domnului, El ne grăiește:

„Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.“

Noi ne rugăm Domnului să ne facă învingători, și atunci Domnul lasă să vină asupra noastră diferite ispite. Fiindcă numai acela e biruitor, care învinge ispita. Diavolul caută să șoptească în urechile și mintea noastră unele lucruri care nu aduc onoare lui Dumnezeu, oamenii ne hulesc, vorbesc împotriva noastră neadevăruri, etc. și în această stare, noi trebuie să rămânem muți și să ne ridicăm ochii spre cer. Se prea poate să ne minunăm și să nu înțelegem cum să poate că noi voind să slujim Domnului din toată inima, vrăjmașul să pună înaintea noastră unele lucruri păcătoase cum se poate că atunci când voim să slujim Domnului să petrecem între oameni stricați în morală, cari caută să ne ispitească cu lucruri rele. Dar toate acestea ne vin pentru că Dumnezeu care vede, dorința noastră că voim să fim biruitori, El ne face biruitori în adevăr, și de aceea lasă ca dușmanul nostru să se lupte cu noi. Și când lupta este mai grea, și când ni se pare că suntem aproape distruși, El ne grăiește mângăitor: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.“ Și într-adevăr după ceasurile grele de ispită prin cari trecem urmează o rază de lumină din ajutorul Lui, care ne umple inima de bucurie și ne oțelește din nou în luptă.

Noi ne rugăm Domnului să ne facă blânzi și atunci Dumnezeu lasă să avem de lucru cu oameni furioși și răzbunători. Pentru că blândețea noastră nu se arată atunci când avem de lucru cu oameni blânzi, decât atunci când avem cu oameni furioși. În asemenea cazuri Domnul vrea să ne învețe blândețea. El vrea că această blândețe a noastră să fie cunoscută de toți oamenii. Și atunci când noi avem pe unii ca aceștia foarte aproape de noi ba chiar în familiile noastre să poată să oftăm mult la Domnul să ne scape de ei. Dar el ne grăiește: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.“ După ce trece furia și noi am rămas tot blânzi ne punem pe genunchii noștri și mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat să rămânem la hotărârea Lui.

Noi ne rugăm lui Dumnezeu să ne dea iubire, și atunci El lasă asupra noastră vrăjmași. Prietenii ni se fac vrăjmași, aceia pe cari i-am iubit și la cari am ținut foarte mult, ni se fac vrăjmași, aceia pe care i-am ajutat și la a căror lipsuri am căutat, ni se fac vrăjmași. Toți aceștia pornesc împotriva noastră cu o sumedenie de hule, minciuni și amenințări, pentru că să ne distrugă și atunci ce facem noi? Putea-vom oare să dovedim iubire față de ei? Putea-vom să-i ajutăm în necazurile lor? Sau doară căutăm să le răsplătim la fel? Dacă lucrurile acestea sunt foarte grele ca să le înțelegem, ele au venit asupra noastră fiindcă am rugat pe Domnul să ne dea dragoste, și dragostea cea adevărată, este dragostea care poate răsplăti bine pentru rău. Și dacă noi pricepem pentru ce se răscăală oamenii împotriva noastră, Domnul ne spune: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.“

Noi ne rugăm Domnului să ne ajute a rămânea credincioși statornici până în sfârșit și atunci lumea cu toată gloria ei trece pe dinaintea ochilor noștri și caută să ne atragă poftetele și privirile spre ea, iar pe de altă parte o mulțime de prooroci și învățători mincinoși caută să ne abată din drumul Evangheliei. Și toate acestea ni se întâmplă fiindcă dorința noastră arzătoare este să rămânem statornici până în sfârșit. Iar atunci când toate acestea ni se par grele. Domnul ne zice: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.“

Scumpe frate și soră! Adă-ți aminte și te cugetă că toate aceste lucrează spre binele tău. Un elev care învață cu răbdare lecția care îi este dată, ajunge ca să fie un bărbat destoinic pentru lucrarea pe care a învățat-o, iar acela care mereu murmură împotriva ei și care o privește cu neplăcere și desgust, n'are să fie înțelept. Tot la fel este cazul cu tine. Dumnezeu te-a chemat la mântuire și te-a așezat în școala Duhului Sfânt. Aici vrea El să te învețe roadele Duhului Sfânt din Galat. 5:22—23. Nu-i mulțumit El numai cu aceea că tu le-ai ști spune de-a rostul și fără carte pe fiecare din ele, nu-i mulțumit El numai cu aceea când tu ai ști să vorbești altora despre ele, decât El vrea să te pregătească în așa fel, ca acele să lucreze în viața ta. El vrea că Duhul Sfânt care este în tine să le producă în ființa ta și ele să se arate în viața ta. De aceea primește cu bucurie și învață cu plăcere lecțiile pe cari ți le dă, fiindcă ele slujesc spre binele tău.

Sunt mulți creștini cari n'au învățat că Dumnezeu poartă grije de ei în tot timpul. Ei cred că atunci când sunt încercați, sunt părăsiți de Dumnezeu și pentru aceea în timpul de încercare nu măresc pe Dumnezeu, nu îi mulțumesc, ci fac mai degrabă ca Israelul, încep a cârți și murmura împotriva Lui. Dumnezeu nu are plăcere de ei și curând ori mai târziu ei pier pe cale în pustiul acestei lumi. Acela însă care e un creștin adevărat, el știe că Domnul nu lasă fără voia Lui să i se clatine niciun fir de păr din cap, fiindcă toți îi sunt numărați. Și pentru aceea el ca unul care știe că necazul, suferința, răbdarea și toate cele prin care el trebuie să treacă nu vin asupra lui fără ca Tatăl lui ceresc să știe de ele, el s'a deprins a mulțumi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile.

Noi suntem oameni cari am intrat în școala Duhului Sfânt, și eu care scriu acest articol, am ajuns să învăț multe lecțiuni cari mi-au lucrat foarte mult bine. Atunci când am căutat să-mi facă frost de viață în această lume, atunci când am crezut să-mi adun bunuri pământești pentru vremile de bătrânețe, Dumnezeu mi-a trimis pagube, boale, etc. Așa că eu am făcut pași înapoi și nu înainte în cele ce mă luptam. Și m'am cugetat atunci, că oare din ce cauză a lăsat Domnul asupra mea acestea necazuri. N'am înțeles atunci, fiindcă în acele zile nespuse de grele pentru mine privirea mea era îndreptată spre un singur lucru și acela era, să pot rosti și eu cuvintele pe care le-a rostit un om al lui Dumnezeu: „De ar vrea Dumnezeu să mă zdrobească! întindă-și mâna și să mă prăpădească! Imi va rămânea măcar această mângăiere, această bucurie în durerile cu care mă copleșește: că nici o dată n'am călcat poruncile Celui Sfânt.“ Iov. 6:9—10. Mai târziu însă, după ce El m'a scos din aceea stare și m'a învățat să-L recunosc pe El în toate căile și să nu cred niciodată că prin puterea mea pot să fac ceva, atunci am înțeles glasul Lui prin care imi grăia și atunci când eu mă găseam în aceea stare grea: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.“

Astăzi eu laud și măresc pe Domnul fiindcă mi-a ajutat să pot rămânea credincios lângă El și atunci când credința mea a fost încercată prin foc, fiindcă aceasta a lucrat spre binele meu. El m'a lăsat să trec prin suferință ca să știu compătimi cu cei ce sufer. El m'a lăsat să trec prin lipsuri ca să știu cât de greu este celor lipsiți. Și pentru aceea ca unul care am trecut prin aceste lucrări, am crezut că pot veni prin acest articol în ajutorul celor ce sunt intrați în școala Duhului Sfânt indemnându-i împreună cu ap. Pavel, să nu-și piardă

curajul atunci când sunt certați de Domnul. Evrei 12:5.

Scumpe suflete! Ești în suferință? Ești bolnav și în lipsă? Treci prin necazuri? Lucrezi într'un loc cu oameni la a căror vorbe să-ți astupi urechile? S'au răsculat împotriva ta aceia pe cari i-ai iubit și ei acum te vorbesc de rău? La toate aceste stai credincios și nu dispera fiindcă tu ai un Domn Isus Hristos care îți spune: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.“ Și mai ai un Tată care este Dumnezeu și care îți zice: „Dela Mine s'a întâmplat lucrul acesta.“ II Cron. 11:4. Deci așa stând lucrurile, laudă și mărește pe Dumnezeu, căci El, nu se ceartă fără încetare și nu ține mânia pe vecie. Psalm. 103:9. Și te cu-

getă că aceea ce suferi este fiindcă Dumnezeu vrea să îndrepte viața ta, după voia Lui, iar când a făcut lucrul acesta, El nu caută să te năcăjească fiindcă „El nu năcăjește cu plăcere, nici nu măhnește bucuroș pe copii oamenilor.“ Plân. 3:33. Și dacă acum lecțiile Lui sunt grele de înțeles pentru tine, tu te deprinde a fi ascultător, căci atunci de sigur mai târziu vei ajunge să înțelegi că ele au lucrat numai spre binele tău. Deci nu dispera în timpul necazului.

Eu rog pe Domnul să te ajute că după ce vei fi lămurit să poți înțelege pe deplin planul Lui de mântuire. Amin

S. D.

„Scapă-ți viața!“

Gen. 19: 17

Trăim într'o lume care este supusă peirii. Cuvântul lui Dumnezeu ne arată, că, curând sau mai târziu, această lume are să treacă cu tot ce este pe ea, pentru că în locul ei să apară altă lume, adică un cer nou și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.

Noi ca unii cari suntem puși în cunoștință despre peirea acestei lumi, suntem îndemnați de Cuvântul lui Dumnezeu, să ne scăpăm viața. În timpurile trecute bunul Dumnezeu a prezis nimicirea locuitorilor din Sodoma și Comora precum și stricarea acelor cetăți din cauză că oamenii cari trăiau în ele, erau din cale afară răi și păcătoși. Cuvântul lui Dumnezeu s'a împlinit la vremea lui, însă mai înainte de a strica Domnul cele două cetăți, a voit să scoată din ele pe Lot și familia lui, cari se temeau de Dumnezeu. Și în acest scop Domnul a trimis la Lot pe îngerii Săi cari i-au zis: „Scapă-ți viața; să nu te uiți înapoi...“

Prin același Dumnezeu spune tuturor oamenilor să scape viața și să nu se mai uite înapoi la lumea aceasta, fiindcă El le-a pregătit în Jertfa de pe Golgota locul de scăpare de dinaintea urgiei și mâniei Lui. Ferice de cel ce aude glasul Lui și-L împlinește.

Dacă noi ne aruncăm privirea spre Sodoma și Gomora, vom găsi în ele patru feluri de oameni, pe cari de fapt îi întâlnim și în zilele de azi; în lumea de acum.

1. Acolo a fost o populație care habar nu avea despre Dumnezeu, ei își vedeau de trebile lor. „Măncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau“, Luca 17:28. Ei căutau să-și satisfacă poftele lor trupești în cel mai josnic grad. Și dacă primim în lumea de astăzi, nu întâlnim noi oare această categorie de oameni? Oare nu sunt cei mai mulți oameni ocupați numai cu opftele și lucrările lor trupești? Grija de căpetenie a acestor oameni este întocmai la fel aceea ce era și a celor din Sodoma. Să mănânce, să beie, să cumpere, să vândă, să sădească, să zidească și apoi să-și stăfacă plăcerile corpului lor. În această stare a început să ploae foc și pucioasă peste Sodoma și i-a pierdut pe toți. În acestea sunt închipuți toți oamenii lumii cari nu se interesează de mântuirea sufletului lor.

2. A doua categorie de oameni cari au fost în Sodoma, au fost ginerii lui Lot. Aceștia au auzit Cuvântul lui Dumnezeu prin care au fost avertizați să-și scape viața, dar ei nu s'au mișcat deloc, fiindcă au crezut aceea înștiințare din partea lui Dumnezeu, ca o glumă. Aceștia sunt aceia cari petrec în familii cu credincioși,

i-au parte la orele de rugăciune, dar nu se hotărăsc pentru Domnul, fiindcă ei cred că Dumnezeu glumește și aceea ce spune Cuvântul Lui, nu-i adevăr decât numai o glumă. Aceștia vor pieri împreună cu cei ce fac aici voia corpului lor.

3. Din a treia categorie de oameni, a făcut parte nevasta lui Lot. Aceasta a primit înștiințarea și a luat-o în serios, dar nu și-a putut continua drumul drept înainte, ci călcând porunca ce le-a fost dată, s'a întors să privească înapoi. De clasa ei se țin acei credincioși cari Cred că Cuvântul Domnului este adevărat, da pe calea lor, nu pot să privească drept înainte, decât se întorc cu inima iarăș în lume la lucrurile de cari s'au despărțit și pentru cari vine mânia lui Dumnezeu peste fiii reascultării. După cum femeia lui Lot în momentul în care s'a întors cu privirea îndărăt, s'a pietrificat, tot la fel și unii ca aceștia cari în zilele de azi caută înapoi se petrifică și nu mai pot merge pe cale.

4. A patra categorie de oameni a fost Lot cu cele două fete ale sale. Ei au ascultat de porunca Domnului și și-au continuat drumul drept înainte către cetatea cea mică, fără să se uite înapoi. Și din neamul acestora sunt acei credincioși din zilele noastre cari ascultă Cuvântul Domnului și-L păzesc fără să mai caute înapoi la lume.

Dacă privim mai departe, locul de scăpare al acestor suflete, a fost o cetate mică, și locul de scăpare al credincioșilor este Impărăția lui Dumnezeu, pe care unii atâta o văd de mică, încât cred că nu este de niciun folos ca ei să lupte a intra în ea. Marcu 4:30-32.

Scumpe suflete! Dă-mi voie să te întreb: Din care categorie din aceste patru clase de oameni faci parte? Cuvântul lui Dumnezeu strigă cu putere până în ziua de astăzi: „Scapă-ți viața; să nu te uiți înapoi...“ Stai tu în fața Lui ca unul care habar n'are de El și își vede de treburi și de satisfacerea poftelor sale trupești, ori ești din clasa celor ce au între neamurile lor credincioși dar cari îi văd proști, fiindcă ei cred că Cuvântul Domnului este o glumă, sau faci parte din ceata celor ce au pornit pe drum și caută înapoi cu inima, ori doară din ceata celor ce ieșind din lume, merg drept pe drum înainte, fără a căuta înapoi? Te judecă singur în fața acestor cuvinte.

Domnul să-ți ajute a fi din ceata a patra din care a fost Lot.

U. M.

Triumful Adevărului Divin

Au trecut deja 19 veacuri de când a început să cadă pe pământul însetat după dreptate și adevăr, ploaia binecuvântătoare a învățăturilor Domnului nostru Isus Hristos. Cu toate că în acele învățături nu se cuprindea altceva decât niște legi sfinte și drepte prin cari se stabilea pacea și ordinea publică, totuși întâmpinarea o împotrivre extraordinară.

Ce rău putea face oare societății publice un prunc abea născut și învățit în scutece? Și cu toate acestea tirania unui rege mare și puternic (Irod) — temându-se de Dânsul — în mânia sa năpraznică caută să-L omoare, ucigând astfel 14.000 de prunci nevinovați. Aceste fapte s'au petrecut sub ochii lumii, din ordin și pentru motiv de apărare a ordinii publice. Era oare pe iclitate ordinea publică prin viața celor 14.000 de prunci nevinovați? Dar n'are aface, ei trebuie să moară pentru că așa e porunca dată dela cei de sus. Ce greșise oare Divinul Mântuitor care hrănea mulțimile cu pâine și peste și vindeca pe toți cei ce veneau la Dânsul implorându-i mila și ajutorul divin? Și cu toate aceste, iată sentința pentru faptele Sale: Răstignit pe lemnul crucei între doi tâlhari. "Ce nelegiuire săvârșiseră oare ucenicii acelu Mântuitor divin? De ce trebuia să stea cu ușile încuiate de frica iudeilor? Și cu toate aceste iată-i puși la pușcărie, omorâți și chinuți în cele mai cumplite chinuri pe cari le-a putut inventa mintea sălbatecă a omului firesc. Și pentru ce se întâmplase oare toate aceste barbarii, asupra acelor sărmani oameni, morali și nevinovați? Pentru că ei nu puteau ținea lumina sub obroc ci o ridicau în sus, pentru că toți cei ce voiesc să iese din beznă nopții și a întunerecului farizeesc, să-și poată vedea drumul spre Canaanul mântuitor al sufletelor. Ei arătau limpede că sfințenia adevărată nu se face pe din afară atunci când inima este plină de murdăria păcatelor. Și astfel această propagandă fiind în contradicere cu spiritul cărturarilor și al fariseilor, ei n'o mai putură suferi și simplu de tot le porunciră, să nu mai vorbească în Numile Domnului Isus. (Fapte 4:17). Și pentru că ei (creștinii) nu puteau ținea în taină cele ce ei le vedeau petrecându-se prin puterea Duhului Sfânt în mijlocul lor, trebuiră să rabde consecințele. Dar cu toate chinurile și necăzurile ce apăsau asupra sermanilor creștini, bisericile creșteu și se înmulțeau din zi în zi.

Cauza ce a ținut mereu în dezvoltare acțiunea creștinismului a fost că, în toate timpurile s'au aflat oameni sinceri față de lumina adevărului. Aceștia s'au găsit în toate păturile societății; simpli țărani, deosebiți intelectuali, specialiști educatori, bărbați și femei, tineri și bătrâni cari au primit cu dragoste învățăturile sfinte și disprețuind rușinea, au purtat cu bucurie povara cru-

cei Domnului Isus Hristos, suferind torturi, batjocuri și disprețul lumii acesteia pentru a ținea sus steagul sfânt al creștinismului.

Prin învățăturile Domnului Isus, ieșeau în relief niște adevăruri luminate, prin care omul să poată ieși de sub presiunea crezurilor răpăcitoare și fariseiești cari n'aveau nici de cum puterea de a moraliza și mântui pe om din starea lamentabilă în care se găsea. Învățăturile Domnului nostru Isus Hristos, nu stăteau în niște vorbiri înduplecătoare ale înțelepciunii lumii acesteia, ci într'o dovadă dată de Duhul Sfânt și de putere. Pentru că, cu Hristos împreună flămânzii aveau pâine și peste, orbii își căpătau vederea, bolnavii se vindecau de boalele lor, iar cei cu porniri rele și păcătoase, cari până aci fuseseră numai o pacoste asupra societății omenești, de-acuma deveneau cei mai morali și folositori societății.

Cu drept cuvânt am putea spune că o viață greșită nu poate dăinui decât numai într'o credință greșită. Și când credința unui om se îndreaptă, atunci și viața că într'un mod automat își va primi îndreptarea dela sine. De pildă punem cazul că un mic copilăș a fost învățat de cineva că 2 și cu 2 fac 5 și din această cauză, el (copilul) ja incurcat o sumedenie de lucrări; dar toate aceste s'au întâmplat pentru motivul că el fusese greșit învățat. Tot așa multe lucruri de natură religioasă nu se potrivesc în viața omului, pentru motivul că nu le-a învățat așa după cum erau adevărate; după Cuvântul lui Dumnezeu. Într'o așa stare de neștiință, omul va putea fi ținut numai atât timp cât el va sta lenș în nepăsare față de corpul ori sufletul său. Ci după cum coiplul care fusese învățat greșit că 2 cu 2 fac 5, se va putea convinge despre această greșală îndată ce va câștiga numai 4 lei pentru corpul său, tot la fel se va putea convinge și creștinul de pasurile sale greșite atunci când se va mișca numai cătu-și de puțin în căutarea hranei sale sufletești. Despre aceste adevăruri se va putea convinge oricare cetitor sincer al sfintelor Scripturi, dar cu toate aceste, numai foarte pușni înțeleg chemarea sfântă a Mântuitorului divin, abea bolnavii cei disperăți suferinzii căzuți în des-nădejde, păcătoșii a căror păcate nu mai pot mulțumi soarta vieții lor, încep a se mișca încetinel în căutarea unei mântuiri din starea lamentabilă în care se găsesc. Iar cei mai mulți dorm liniștiți în somnul păcatelor lor fără a-și da seama de starea nenorocită în care să găsesc, ci ei cred că dacă nu săvârșesc păcate dintre cele mai mari ca: omoruri, furtisaguri, adulter, etc. atunci nimic nu-i mai împiedică dela mântuirea cea de obște, ei nu se mai gândesc la aceea că păcatele fie de orice

natură — mari ori mici — ele pot pune tot aceleași piedici mântuirii sufletesti. După cum un zero fie mai mare ori mai mic, fie roșu, verde ori de alte culori, el tot același înțeles îl are. Tot așa și păcatele, fie mici, fie mai mari, ele tot același înțeles îl au, și sunt de

natură și destul de tari pentru a-ți perde sufletul.

Domnul să ne ajute a fi întotdeauna niște creștini adevărați. Amin.

I. Pătrânjan

Cuvânt către surori

Casa și averea le moștenim dela părinți, dar nevasta pricepută este un dar dela Dumnezeu". Prov. 19: 19. „Ea casa ei, nici nu mănâncă pâinea leneviei". Prov. 31: 27.

Intrucât bunul Dumnezeu a binevoit să ne dea și nouă femeilor dreptul a ne învăța din Cuvântul Lui, și întrucât acest Cuvânt este pentru noi un îndrumător și învățător, noi avem o mare și sfântă datorință ca să privim neconținut la acest Cuvânt, pentru că viața noastră este în El. Și intrucât textul pe care l-am luat dela începutul articolului meu, arată că: „Casa și avere sunt moșteniri dela părinți dar o femeie pricepută este dela Dumnezeu," ași dori că încât Domnul mă va ajuta să stau de vorbă cu surorile și indeosebi cu cele măritate. De aceea în primul rând ași voi să vorbesc cu surorile cari au fete.

Scumpă soră! Dacă bunul Dumnezeu te-a învrednicit cu onoarea ca tu să ai fete, caută ca din fetele tale să crească odrasle spre onoarea lui Dumnezeu. În primul rând silește-te a te arăta prin viața ta de mamă ca o creștină adevărată, ca prin faptele tale lucrate cu înțelepciune și cu frică de Domnul, copila ta să vadă lumină. Și nici odată nu permite copilei tale să facă ceva lucru, ce Domnului nu-i plăcut. Silește-te a-i iubi totdeauna sufletul mai mult decât corpul căci astfel vei putea crește din feta ta, o creștină adevărată. Iar când vei iubi corpul fetei tale mai mult decât pe Domnul, atunci tu îi urăști sufletul ei fiindcă cugești trupest, iar cugetarea trupestă este vrăjmașă lui Dumnezeu fiindcă nu se supune Legei Lui. Astfel când te supui și cauți a îndeplini tot ceea ce cere corpul fetei tale, tu te îndepărți de Dumnezeu și prin acest procedeu, o îndepărți și pe dânsa. Și atunci tu nu o mai iubești; și acest lucru nu ți-l spun oamenii ci ți-l spune chiar Dumnezeu, Prov. 13:24. Deci tu ca o mamă iubitoare, trebuie să-ți dai toată silința ca să o ferești de lucruri cari duc la moarte, pentru că de moartea ei, tu ești răspunzătoare. Iar dacă satan va căuta să te amăgească în cugetul tău ca să-ți lași copila de capul ei, ba o vei mai și sprijini să poată merge în locuri cari Domnul nu are plăcere,

având tu credința că se va întoarce ea la Domnul când va fi mai mare, nu te lăsa amăgită; fii trează și nu te învovă să-ți dai drumul în păcat, pentru că chiar dacă ei acum ți se pare dulce păcatul, tu să fi sigură că el o nefericește. De aceea dacă ea plânge sau dacă caută a te linguși, tu o muștră totdeauna când vezi că pornirile ei sunt rele. Ce zici scumpă soră, dacă copila ta ți-ar cere voie să sară în foc sau să se arunce într-o apă adâncă, i-ai da voie pentru că o iubești și nu ai vrea să treci peste voia ei? Și dacă aceasta nu ai face-o fiindcă știi că din foc sau din apă, nu mai iese afară sănătoasă, atunci spune-mi te rog de ce nu te îngrijești tot așa și de sufletul ei ba încă mai mult că el trebuie să petreacă și să trăiască în veci?

Acum să trecem prin mila Domnului și la celalt text care zice: „Ea veghează asupra acelor ce să petrec în casa ei și nu mănâncă pâinea leneviei."

Scumpele mele surori! Pe lângă grija pe care o depuneți în jurul fiicelor voastre ca să nu meargă în păcat, sunteți datoare a îngriji și de aceea ca ele să nu crească lenese și limbute. I Tim. 5:13. De această boală numai așa veți putea scuti voi fiicele voastre dacă de mici le veți învăța să muncească. Știu că vor fi unele mame cari vor crede că îndemnând fiicele lor să muncească la munca potrivită cu puterea lor, le vor împiedeca dela dezvoltarea fizică și trupestă. Această credință însă este greșită. Unei femei care voințe a învăța să-și conducă lucrurile, nu-i trebuie așa mare putere ci ei îi trebuie bunăvoință și inimă pentru lucru. De aceea tu ca o mamă înțeleaptă trebuie să te îngrijești de viitorul fiicei tale. Pentru că dacă tu nu te îngrijești ca s'o crești în frică de Dumnezeu nu o iubești și nici atunci când nu o înveți lucrurile casei.

V urma.

O. S. D.

Copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului

I. Ioan 3 : 1—10.

Iubiții mei frați în Domnul Isus Hristos, har și pace vă poftesc dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos. Și din învățăturile pe cari bunul Dumnezeu m'a învățat și mă va învăța, voi scri și eu în articolul meu pe unele.

În Sf. Scriptură (Cartea lui Dumnezeu) este dovedit destul de limpede, că întreaga omenime de sub ceruri, este împărțită de Dumnezeu în două clase: „Copii lui Dumnezeu și copiii diavolului.“ Copiii lui Dumnezeu alcătuiesc clasa primă iar copiii diavolului alcătuiesc clasa a doua.

Pentru noi este foarte necesar să cunoaștem aceste două clase de oameni din temelie. Și pentru ce este foarte necesar? Pentru că cunoscând pe copiii lui Dumnezeu, să ne putem uni cu ei în chip desăvârșit în toată învățătura Domnului și să trăim cu ei în învățăturile Domnului Isus. Mat. 7:21 I Teșal. 4:3 I Petru 1:14—17, Evrei 12:14. În unire cu copiii lui Dumnezeu putem urma neprihănirea, credința, dragostea și pacea, II Tim. 2:22. Acest lucru nu putem însă să-l facem dacă ne unim cu copiii diavolului, și pentru aceea noi să ne ferim de ei și să nu urmăm faptele lor. „Căci cele ce să fac de către dânsii în ascuns, este rușine a le și vorbi.“ Efes. 5:12.

Noi știm că diavolul este un înșelător care s'a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și aceasta în zilele de astăzi caută să înșele întreaga lume. Și pentru aceea noi să fim foarte treji ca nu cumva să ne tragă și pe noi de partea lui și apoi să ne înroleze între credincioșii lui și să pornească cu noi o luptă împotriva adevăraților copii ai lui Dumnezeu. Și care este semnul după care noi putem deosebi copiii lui Dumnezeu dintre copiii celui rău? Domnul Isus zice: „După roadele lor îi veți cunoaște.“ Mat. 7:20. Fiii lui Dumnezeu au în viața lor, roadele Duhului Sfânt din Galat. 5:22—23. Ei au o purtare bună după voia Tatălui lor care este în ceruri I Petru 2:12. Aceștia trăiesc în neprihănire și pentru aceasta sunt neprihăniți și nu pot păcătui — cu voia — niciun păcat, fiindcă sunt născuți din Dumnezeu, adevărați născuți prin Cuvântul lui Dumnezeu și sămânța (Cuvântul) Lui rămâne în ei și nu pot păcătui. Aceștia mărturisesc pe Domnul cu gura și cu viața. Ei nu sunt nici împotriva Domnului și nici împotriva celor puși de El ca să conducă Biserica Lui. I Petru 1:23 I Ioan 4:1—6 Luca 11:23 Evrei 13:7—17. Luca 10:16 Mat. 25:45—45. Ei alcătuiesc Biserica, care înseamnă „adunarea celor chemați.“

Biserica lui Dumnezeu este aceea care crede și urmează Evanghelia deplină, ea are credința care s'a dat odată pentru totdeauna sfinților. Și această credință este singura credință dreaptă, curată și deplină. Filip. 1:27. Biserica lui Dumnezeu este deci alcătuită din suflete cari s'au născut din nou și trăiesc după poruncile lui Dumnezeu păzind întreg Cuvântul Sf. Scripturi.

Cei ce trăiesc în păcat, cei ce fură, comit adulter, mințesc, urăsc, falsifică adevărul lui Dumnezeu, etc. nu fac parte din Biserica lui Dumnezeu și prin urmare nici nu pot să se numească copii ai Lui. Pentru că Dumnezeu nu poate fi ispitit să facă păcat. Și Domnul Isus a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face... decât ce vede pe Tatăl făcând.“ Ioan 5:19. Pentru aceea cei ce fac cele bune dau dovezi prin aceasta, că au învățat dela Tatăl lor care este Dumnezeu să facă cele bune. Iar cei ce fac rele dau dovezi că ei au învățat dela tatăl lor care este diavolul (izvorul tuturor rețelilor) să facă rele. Și în felul acesta ei se deosebesc unii de alții.

Deși aceste două clase de oameni trăiesc astăzi în lume, deși Dumnezeu face să răsară soarele și peste unii și peste alții și dă ploaie și peste unii și peste alții, totuși va veni timpul când între aceste două clase se va face un adânc de netrecut. Ei vor ajunge a fi deosebiți, fără putință de a mai putea trece unii la alții. Atunci unii vor auzi glasul Aceluia care le-a fost atât de plăcut prin suferințele lumii și pe care ei l-au urmat prin multe neazuri și dureri, și acest glas le va zice: „Veniți binecuvântați Tatălui Meu, de moșteniți Impărăția...“ Pentru alții însă cari nu au iubit acest glas până când au fost în lume, nu au avut niciun respect de el, pentru aceștia glasul Lui va suna ca ceva foarte îngrozitor în urechile lor și le va zice: „Duceți-vă dela Mine blestămaților în focul cel vecinic care a fost gătit diavolului și îngerilor lui...“ Mat. 25:34,41.

De aceea scumpii mei frați și surori, noi cari am primit harul dela Dumnezeu ca să ne numim copii ai Lui, să grijim foarte mult și să fim treji în tot momentul ca nu cumva vrăjmașul nostru diavolul care nu doarme ci caută pe toate căile să amăgească dacă-i este cu putință chiar și pe cei aleși, acela să ne amăgească în vreun chip ca să cădem din harul lui Dumnezeu și să pierdem dreptul de a ne numi copii ai Lui.

De încheiere vă doresc la toți frații și surorile deplină sănătate trupească și sufletească. Amin.

Nicolae Moldovan

Lecțiuni Biblice

Calendar Săptămânal.

Luni în 30 Mart. Evanghelia pentru toți. Luca 14: 12—24.
 Marți „ 31 „ Prețul unui om. Mat. 12: 9—14.
 Mer. „ 1 April. Invitarea Universală. Isaia 55: 1—7.
 Joi „ 2 „ Mântuire pentru toți. Fapte 10: 34—45
 Vin. „ 3 „ Isus prietenul tuturor. Luca 5: 27—32.
 Sâm. „ 4 „ Sufletul setos satisfăcut. Ioan 4: 7—14.
Duminică în 5 Aprilie: Domnul Isus invită pe toate roபோarele,
Luca c. 14.

Cuv. aur. Luca 14:17.

Cuvânt Adevărat: Mântuirea este dată tuturor oamenilor.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Dumnezeu a dat toate cuprinosință, mântuire, sfințire, putere, putere de învingere în toate zilele și condițiile de vindecare și hrană spirituală prin Domnul Isus. Mat. 22:1—14. Când mergem la o nuntă ne așteptăm să ne ospătam cu mâncări bune, etc. Cu cât mai mult Dumnezeu ne va hrăni cu bunătățile cerești la cina nuntei Mielului.

Scuze nesincere. Domnul Isus arată, că toți oamenii fără deosebire sunt invitați să intre la cina Fiului Său. Dar întrucât unii din cei chemați nu au fost vrednici, Dumnezeu a lăsat ca să fie invitați cei mai nevoiași strănsi din toate colțurile, din toate piețile și din toate stradele.

Urmărilor celor ce au refuzat. Niciunul dintre cei ce au refuzat invitarea la cina nuntei Mielului, nu vor ajunge să guste din ea. Așa a arătat Domnul Isus în cuvintele Sale.

Intrebări: Unde e mai potrivit să te așezi când mergi undeva la masă? Ce se va întâmpla cu cel ce se înalță? Pe cine e bine să chemi atunci când faci cină sau prânz? Cine au fost chemați la nunta din lecțiunea noastră? Ce se va întâmpla cu cei ce au refuzat să intre? Ce trebuie să știe acela care începe a zidi? Ce se face cu sarea dacă se strică?

Calendar Săptămânal,

Luni în 6 Apr. Umbra crucei. Mat. 16: 21—28,
 Marți „ 7 „ Crucificarea. Ioan 19: 17—22.
 Mer. „ 8 „ Domnul Isus triumfă peste moarte. Lc. 24: 1—12
 Joi „ 9 „ Hristos Domnul a murit pentru noi. Rm.5: 1—11
 Vin. „ 10 „ O cântare de învingere. Apoc. 5: 9—13.
 Sâm. „ 11 „ Viață nouă în Hristos. Col. 3: 1—11.
Duminică în 12 Aprilie: Domnul Isus învinge moartea,
Luca 24: 1—35.

Cuv. aur. Ioan 14:19.

Cuvânt Adevărat: Învingerea Domnului nostru Isus Hristos asupra morții este o garanție că El va îndeplini toate făgăduințele Sale în viața viitoare.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Paștele au fost de mare importanță. În deosebi pentru apostoli au avut un rost deosebit din cauză că moartea Domnului Isus nu a fost ca și a altor oameni de rând,

ci era ceva pentru ei neînțelegând pe deplin planul lui Dumnezeu și semnele ce s'au întâmplat la crurificarea Lui. Ceva ardea în sufletul lor, și după arătarea Domnului pe calea către Emaus, li s'a deschis înțelegerea spirituală în mare măsură. Iar după ce au fost botezați cu Duhul sfânt, atunci au înțeles planul lui Dumnezeu pe deplin.

Mormântul gol. Deși Iudei făcuseră tot posibilul ca să țină în mormânt pe Domnul Isus, deși mormântul era astupat cu o piatră mare și păzit de ostași, totuși puterea lui Dumnezeu, răstoarnă piatra, amorțește pe soldați și scoate afară pe Domnul Isus. Ingerii lui Dumnezeu s'au coborât și au spus femeilor cele întâmplate.

Domnul se arată la doi ucenici. În aceiași zi doi dintre ucenicii Domnului Isus, se duceau la țarină. Deodată se apropie de ei un necunoscut care începe a le lămuri scripturile cu privire la moartea și învierea Domnului Isus. Cum ei nu-l cunoșteau, dânsul se făcea a merge mai departe, dar la rugămintea lor, s'a lăsat înduplecat și a intrat să cineze cu ei. Apoi li s'a făcut de cunoscut că este însuși El, Isus Hristos.

Isus în mijlocul ucenicilor. Apoi în seara aceleiași zile, Domnul Isus a intrat în odaia unde erau adunați ucenicii Săi, fiind ușile încuiate. După ce le arată mâinile și picioarele, li se face de cunoscut și mânăncă împreună cu ei.

Intrebări: Cum s'a întâmplat învierea Domnului? Cine l-a văzut mai întâi după ce a înviat? L-au cunoscut cei doi cari s'au dus la țarină? Când au ajuns ei să-L cunoască? Ce li s'a părut la ucenici când a venit în mijlocul lor? Ce a făcut între ei? De unde le-a spus să înceapă predicarea Evangheliei? Ce li-a spus să aștepte înainte de a pleca să predice?

Calendar Săptămân I.

Luni în 13 Apr. Iubirea iertătoare a lui Dumnezeu. L. 15: 11—24.
 Marți „ 14 „ Trebuința noastră de a fi iertați. Ps. 5: 1—4
 Mer. „ 15 „ O mare binecuvântare în iertare. Ps. 32: 1—7.
 Joi „ 16 „ Un duh iertător. Marcu 11: 20—25.
 Vin. „ 17 „ Domnul Isus învață iertarea. Ioan 6: 2—11.
 Sâm. „ 18 „ Părintele îndurător. Psalm. 103: 6—14.
Duminică în 19 Aprilie: Dumnezeu — Părintele iertător,
Luca 15: 11—24.

Cuv. aur. Psalm. 103:13.

Cuvânt Adevărat: Dumnezeu vrea să ierte pe aceia cari din inimă sinceră se pocăiesc și se întorc la El.

Sumarul Lecțiunii. Introducerea. Lecțiunea pe care o învățăm astăzi are o importanță pentru noi fiindcă ne arată pilda fiului rătăcit. Învățăm astăzi despre un tânăr care a avut o pornire rea dar care venindu-și în fire și alergând la Tatăl său a fost iertat și bineprimit.

O hotărâre ne bună. Hotărârea fiului rătăcit de a-și cere partea sa de moștenire, nu a fost alta decât o hotărâre ne bună. De această hotărâre este stăpânită

multă lume din zilele de azi, care n'ar voi să recunoască pe Dumnezeu de Tată și să-L asculte.

O viață stricată. Faptul că fiul răătăcit a ieșit de sub ocrotirea tatălui său, nu i-a servit spre binecuvântare. Tocmai acest fapt l-a nerocit fiindcă văzându-se fără nici un stăpân a început a duce o viață stricată și demoralizată. Nu așa este cazul cu cei ce fac astăzi ca el?

O situație disperată. Curând însă averea s'a gătat și el a ajuns într'o situație disperată. Acum nu mai putu trăi în chefuri și a fost nevoit să se hrănească cu mâncare în rând cu porcii, dar nici de aceasta nu avea. De aceea a început a-și mărturisi sincer păcatele sale și întorcându-se la Tatăl său, acesta l-a primit și iertat.

Intrebări: Câți copii a avut omul din lecțiunea de azi? Care și-a cerut partea de moștenire? Ce a făcut cu ea? Cu ce s'a hrănit când a fost la porci? Amărturisit el păcatul lui? La iertat Tatăl său? Pe cine reprezintă această pildă?

Calendar Săptămănal.

Luni în 20 Apr. Primejdia bogățiilor. Luca 16: 19—26.
Marți „ 21 „ Dăruiața la o jertfă. Marcu 12: 41—44.
Mer. „ 22 „ Judecata socială. Amos 5: 10—15.
Joi „ 23 „ O atenție și întregire dată bogățiilor. I T. 6:17—1
Vin. „ 24 „ Bogăție adevărată. Ec'es. 5: 8—17.
Sâm. „ 25 „ Bucurie în viața simplă. Filip. 4: 10—13.
Duminică în 26 Aprilie: Domnul Isus privește atât la bogăție cât și la sărăcie. 16: 19—31.

Cuv. aur. Prov. 22:2.

Cuvânt Adevărat: Felul cum folosim banii noștri aici în lume, are o mare importanță în fericirea noastră în viața viitoare.

Sumarul Lecțiunii. Introducerea: Iubirea, și nu banul, ci iubirea de bani este rădăcina tuturor răutăților. Cu banii putem face mult bine atunci când îi folosim în direcție bună. Acela însă care îi folosește în chip nebucesc, face mare pierdere, nu numai în viața aceasta decât și în cea viitoare. Ce a câștigat bogatul cu banul său că nu a ajutat pe Lazăr deloc? Și ce l-a fost sfârșitul fiind sărăcit?

Sărăcul nesocotit. După cum se întâmplă și în zilele de azi că săracii să fie nesocotiți, așa s'a întâmplat și cu cel din pilda Domnului. Acest sărac credincios nu a primit nici o milă dela bogat.

Starea după moarte. A venit însă moartea și a mutat de aici și pe săracul credincios și pe bogatul nemilostiv. Și dincolo s'a făcut între ei o mare deosebire. Sărăcul Lazăr ajunge în fericire, iar bogatul nemilostiv, în chin vecinic.

Intrebări: Cum a chemat pe săracul din lecțiunea noastră? Ce ar fi dorit el? Cum la privit bogatul? După moarte unde s'au dus? Dincolo s'a putut schimba locul? Ce a cerut bogatul acolo? Câți frați a zis că mai are?

LECTIUNI BIBLICE.

Calendar săptămănal.

Luni în 27 Apr. Dumnezeu-Tatăl iartă păcatele. Fapte 17: 25-31
Marți „ 28 „ Domnul Isus iartă păcatele. Mat. 9: 1-8.
Mer. „ 29 „ Domnul Isus învață despre iertare. Luca 17: 1-6.
Joi „ 20 „ Ap. Pavel învață despre iertare. Colos. 3: 12-17
Vin. „ 1 Mai. Iertare și căințe. Matei 18: 15-20.
Sâm. „ 2 „ Iertarea și mărturisirea, Psalm 32.
Duminică în 3 Mai Domnul Isus învață despre iertare. Luca 17: 1-19.

Cuv. aur. Efes. 1: 31.

Cuvânt adevărat. Pentruca să primim iertare trebuie să mărturisim păcatele și să ne căim pentru ele.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Dumnezeu este dragoste și milă. El voiește a ierta păcatele oricărui om dacă acesta le mărturisește și se căiește pentru ele. Cine nu mărturisește păcatul și cine nu se căiește pentru că l-a comis, o face fiindcă voiește a-l mai comite; și unul ca acesta nu poate primi iertare delă Domnul. Pentru ca să nu poată veni prilejuri de păcătuire între frați, Domnul a regulat chestiunea dându-le îndrumări ce să facă atunci când unul păcătuiește împotriva celui alt.

Robi netrebniți. Dacă toate celelalte lucruri sunt mărginite și au margini, dragostea este nemărginită. Acela care iubește pe Dumnezeu nu caută să se sustragă dela datorințele care îi sunt impuse, decât face chiar și mai mult pentru Dumnezeu decât este dator a face.

Zece leproși. Aci vedem cum Domnul Isus a curățit zece leproși din care numai unul s'a întors ca să-l mulțumească. Ceilalți și-au căutat de drum. Cei nouă erau mai prejos ca robii netrebniți.

Intrebări: Ce este cu neputință să nu vină? E fericit acela prin care vine prilejul de păcătuire? Ce se facem atunci când fratele păcătuiește împotriva noastră? Când suntem robi netrebniți? Câți leproși a vindecat Domnul? Câți s'au întors să-i mulțumească?

Calendar săptămănal.

Luni în 4 Mai. Fariseul laudăreț Luca 16: 9-14,
Marți „ 5 „ Un rege laudăreț Dan 4: 29-37.
Mer. „ 6 „ O landă rea. Apoc. 3: 14-16.
Joi „ 7 „ Cum să ne laudăm. Ier. 9: 23-34.
Vin. „ 8 „ Cum s'a laudat ap. Pavel. Calat 6: 14-16.
Sâm. „ 9 „ Care laudă e primită. II Cor 10: 15-18.
Duminică în 10 Mai. Efectul laudei. Luca 18: 1-14.

Cuv. aur. Luca 18: 13

Cuvânt adevărat. Cine se laudă însuși va fi smerit dar acela pe care îl laudă Domnul va fi înălțat.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. În lecțiunea noastră de astăzi, vedem noi ce fac oamenii atunci când sunt umiliți și se văd slabi și mici și ce fac oamenii atunci când se văd pe ei mari și drepti.

O văduvă săracă. Domnul arată o pildă cu o văduvă săracă care era apăsată de un pârâș. Ea a bătut neconținut la un judecător nedrept care nu se temea de Dumnezeu și la care nu-i păsa nici de oameni, și pentru stăruința ei, judecătorul nedrept a scăpat-o. Cu atât mai mult Dumnezeu care este un judecător drept va face scăpare aleșilor Săi care strigă neîncetat către el?

vameșul și fariseul. Domnul Isus mai vorbește despre doi oameni care s'au dus împreună să se roage: unul vameș și altul fariseu. În vreme ce fariseul se lăuda în sine cu dreptatea sa proprie, vameșul care se simțea împovărat de păcate nu putea să vadă în sine nici o dreptate decât o vedea numai în Dumnezeu. De aceea el s'a dus la casa sa mai îndreptat.

Intrebări: De câte ori trebuie să ne rugăm? De câte ori s'a rugat văduva de judecătorul nedrept? Care a fost mai păcătos vameșul sau fariseul? De ce vameșul s'a dus la casa sa mai îndreptat.

Calendar săptămânal.

Luni în 11 Mai. Un păcătos căl. Psalm 51: 1-7.
 Marți „ 12 „ Un păcătos sincer. Luca 19: 1-10.
 Mer. „ 13 „ Păcătoși nesinceri. Fapte 5: 1-11.
 Joi „ 14 „ Un păcătos mare iertat, 1 Tim. 1: 12-17.
 Vin. „ 15 „ Păcatul venit prin om. Rom. 5: 12-15.
 Sâmb. „ 16 „ Cel născut din nou nu păcătuiește I Ioan 3: 7-10.
Duminec în 17 Mai: Isus iubește sinceritatea. Luca 19: 1-48.

Cuv. aur. Exod. 20: 15.

Cuvânt adevărat. O pocăință sinceră aduce după sine restituirea lucrurilor furate.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Din lecțiunea de astăzi noi putem învăța ce cere Domnul delb un păcătos care se întoarce la El. Și apoi după ce s'a întors ce trebuie să facă ca să moștenească viața de veci

Zacheu mântuit. Zacheu a fost unul dintre aceia cari au primit pe Domnul Isus. Felul în care Zacheu l-a primit, lasă să înțelegem cum și ce trebuie să facă acela care se întoarce la El. Păcatul a apăsât greu pe inima lui Zacheu și el s'a liberat de el (de păcat) mărturisindu-l și restituind împătrit înșelătoriile pe cari le-a făcut.

Robul rău. Domnul voește că atunci după ce am venit la el, să lucrăm fiecare potrivit cu înțelepciunea pe care ne-a dat-o pentru aducerea sufletelor la mântuire. Acela care nu lucrează ci caută să-și păstreze „polul“ așa cum l-a primit, el îi va fi luat și el însuș va fi osândit.

Intebări: În ce cetate a intrat Isus când s'a întâlnit cu Zacheu? Cum era Zacheu la statură? Cum s'a pocăit el? Ce a făcut cel ce a primit un pol? După ce i s'a luat cui a fost dat? Cui i se va da?

Calendar săptămânal.

Luni în 16 Mai. Comoara în cer. Mat. 6: 19-23.
 Marți „ 19 „ Comoară pe pământ. Luca 12: 13-21.
 Mer. „ 20 „ Partea Domnului în V. Test. Mala 3: 10-12.
 Joi „ 21 „ Partea Domnului în N. Test. I Cor. 16: 1-5.
 Vin. „ 22 „ Viețuirea frumoasă. Rom. 13. 8-14.
 Sâmb. „ 23 „ Viețuirea în veghere și rugăciune Luca 21: 34-36
*Duminec în 24 Mai: Increderea în Domnul. Luca 20: 45-47
 21: 1-9 și v. 34-36.*

Cuv. aur. Luca 21: 19.

Cuvânt adevărat. Noi nu putem primi cerul atunci când ne luptăm pentru pământ.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Lecțiunea de astăzi are darul să ne arate care este cea mai mare parte care se poate da pentru Domnul. Și astăzi sunt mulți aceia cari nu știu cât de mare trebuie să fie partea Domnului, în fața lor văduva săracă stă pildă.

Sfințenie prefăcută. Domnul Isus a combătut aspru sfințenia și dreptatea cărturarilor și a fariseilor fiindcă era o sfințenie prefăcută, care numai pe din afară se arăta dar nu și pe dinăuntru.

Văduva săracă. Domnul Isus mai arată pe o văduvă care deși a pus în corbană foarte puțin în asemănare cu alți bogați, totuși a pus mai mult decât ei, fiindcă aceia au pus din pricos, dar ea și-a pus toată averea. Astfel Domnul ține seama de belșugul sau lipsa din care punem noi.

Indemnare la veghe e. Pentru timpul din urmă sunt prezise o mulțime de nenoroci i cari au să se abată peste locuitorii pământului însă prin toate aceste, Domnul Isus ne învață să fim treji, să priveghem și să stăruim în rugăciune.

Intrebări. De ce a muștrat Domnul Isus dreptatea cărturarilor și pe a fariseilor? De unde au pus cei bogați în carbonă? Dar văduva săracă? Ce se va întâmpla în timpul din urmă? Ce trebuie să facem noi în aceste vremuri? Putem noi să ne ocupăm cu grijele lumii?

Calendar săptămânal.

Luni în 25 Mai. Cina cea de taină. Luca 22: 14-20.
 Marți „ 26 „ O cină pentru săraci. Luca 14: 12-14.
 Mer. „ 26 „ O cină refuzată. Luca 14: 15-24.
 Joi „ 28 „ Mesele de dragoste. Iuda v. 10-15.
 Vin. „ 29 „ Mana și cina Domnului. Ioan 6: 29-35.
 Sâmb „ 30 „ O cină viitoare. Apoc. 3: 20-22.
Duminec în 31 Mai: Cina cea de taină. Luca 22: 7-23.

Cuv. aur. Luca 22: 19.

Cuvânt adevărat. Domnul Isus e viața; Cine se hrănește din El, are și acela viață.

Cina cea de taină. În noaptea în care a fost vândut, Domnul Isus a serbat o cină cu învățăceii Săi, deosebită de acele cini pe cari le-a serbat altedăți. În felul acesta a voit să le descopere că ei

numai hrănindu-se din el pot avea viața.

Intrebări: Cari au fost ucenicii pe cari i-a trimis Isus să pregătească Paștele? După ce semn au cunoscut ei locul? Ce semnifică pâinea la Cina Domnului? Dar vinul? Vree Domnul Isus să serbeze și în cer o cină cu aleșii săi? Pe cine l-a descoperit Domnul Isus în timpul cinei? Cine l-a vândut pe El?

Vindecări Divine

Aliluia bunului și prea-iubitului nostru Miel Divin care S'a jertfit pe Golgota pentru întreaga omenime, căci lui I se cuvine toată lauda și slava în veci de veci. Amin.

Prin nemărginita milă pe care Domnul a avut-o față de mine, cu îngăduința Domnului Isus, doresc a aduce la cunoștința fraților și surorilor precum și tuturor celor ce vor citi sau auzi citindu-se această revistă, ceea ce a făcut Domnul Isus cu mine.

Mă numesc Maria Veres din com. Bratca jud. Bihor, sunt româncă și am etatea de 26 de ani. Mai de mult timp am suferit de o boală lăuntrică care mă chinua cumplit. Nu puteam dormi. Iar de mâncat, mâncam numai ceai și lapte căci tot ce foloseam ca nutremânt vomam. Și tușeam într'una. Am căutat după vindecare cercetând mai mulți vrăjitori. Am cercetat și mulți doftori am întrebuițat doftoriile pe cari mi le-au dat ei, dar nu m'am vindecat.

În anul 1932 m'am dus la spitalul județului Bihor, acolo am fost cercetată cu raze. Aici mi-au arătat că plămânii îmi sunt negre și stricate. În acest spital am stat numai cinci zile. Am început a mă cugeta că în lumea aceasta nu voi mai avea viață și doream și mă rugam să-mi dea Domnul Isus timp, să mă întorc la El și să am parte de viața vecinică.

În așa stare fiind am rugat pe dl. medic să mă lase acasă. Dl. medic a chemat pe soțul meu și i-a spus: „Dacă o duci acasă să nu o superi, să-i dai ce va putea să întrebuițeze că peste puțină vreme va muri.“ Părinții mei mă năcăjeau zicând că dacă așa fi rămas în spital, așa fi primit vindecare.

Dar binecuvântat să fie Dumnezeu că El nu au lăsat să-mi pierd sufletul, ci în suferințele mele mi-a descoperit din minunatele Sale lucrări. Având noi un Nou Testament și citind soțul meu la ev. Marcu c. 16 dela 15 v. în jos, el mi-a zis: „Să te duci acolo unde se adună acei oameni cari vorbesc în limbi noi, că te

vindeci; că așa este scris că Acela este Doftorul cel mare care dă vindecare. Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei,, îi voi povățui pe cărări neștiute de ei, voi preface întunerecul în lumină și locurile strâmbe în locuri netede, iată ce voi face și nu-i voi părăsi.“ Isaia. 42:16.

Lăudat și mărit să fie brațul acela care s'a întins de bunăvoie pe lemnul crucei între cer și pământ și sângele acela sfânt care a curs și a ajuns și pentru mine ca să lege rănile mele conform Luca 10:34.

M'am dus la frații de credință apostolică fiindcă numai acolo se puteau vedea semnele pe cari Domnul Isus le-a lăsat să urmeze pe aleșii Săi, după înălțarea lui la cer. După terminarea serviciului duminical, frații m'au întrebat ce doresc. Eu am zis că așa avea dorința că să-mi primesc vindecare. Ei mi-au zis că dacă mă predau lui Dumnezeu din adevăr și voi urma sfaturile Lui după Evanghelie, El mă va vindeca. Și lăudat și mărit să fie Mântuitorul meu, Medicul cel ceresc că m'a ajutat să mă pot preda pe brațele Sale, așa după cum scrie la ev. Luca 10:27 iar frații au făcut cele scrise la Iacob 5:14—15.

Lăudat și mărit să fie medicul acela adevărat care m'a vindecat orice boală. În aceea rugăciune m'am predat lui Dumnezeu cu totul, din toată puterea mea și din toată inima și chiar atunci când m'am ridicat de pe genunchi, m'am ridicat sănătoasă. De patru ani sunt întoarsă la credință și vindecată complect. Mi-am mărturisit păcatul înaintea Domnului și El mi-a mântuit sufletul. De doi ani, m'a botezat cu Duhul Sfânt, conf. celor scrise la Fapte 2:4.

Pentru lucrarea și minunea pe care a lucrat-o Domnul cu mine, îl laud și măresc împreună cu aleșii Lui din Bratca și voiesc să-L servesc în toate zilele cât voi fi pe acest pământ. Și rog toată frățietatea care va citi revista „Cuvântul Adevărului“ să se roage lui Dumnezeu pentru mine ca să mă țină tare în legământul Lui cel sfânt. Pentru aceea toată cinstea, mărirea și onoarea

să fie a Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt până în veci de veci. Amin.

Numele meu îl mai spun odată: Maria Veres din com. Bratca, născută în com. Beznea, jud. Bihor. Sunt în etate de 26 de ani.

„Și El (Domnul) a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos“. Efes. 4:11—12. „In timp ce Dumnezeu întărea măr-

turia lor cu semne, puteri și felurite minuni, și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa.“ Evrei 2:4.

„Și Dumnezeu a rânduit în biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutărilor, cărmuirilor și vorbirii în felurite, limbi.“ I Cor. 12:28. „Iată, Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci. El va fi călăuză noastră până la moarte.“ Ps. 48:14.

Botezuri cu Duh Sfânt

Botezul cu Duh Sfânt, e darul de putere a vieții, și martarul adevărat a puteri. Dumnezeu deja prin gura profetului Ioel, ni-a promis, zicând: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură: fiii și ficele voastre vor proroci, bătrâni voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea. Ioel 2: 28—29.

Ioan botezătorul, care avea menirea să pregătească calea înaintea celui ce avea să vină, inspirat de Duhul Sfânt, a zis: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință: dar cel ce vine după mine, este mai puternic de cât mine, eu nu sunt vrednic să-l duc încălțăminte. El vă va bătea cu Duh Sfânt și cu foc“. Mat 3: 11

Cu privire la botezul cu Duh Sfânt, Isus zicea, Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptură“. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce voi crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit. Ioan 7: 38-39 In alt loc Isus îl numește Mângăitor care rămâne cu omul în veci: Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângăitor, care să rămână cu noi în veac: și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în noi. Ioan 14: 16-17

Înainte de plecare, amintește despre Mângăitorul, pe care avea în vedere al trimite, zicând: „Totuș vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângăitorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Ioan 16: 7

Iar pe când se afla cu ucenici Săi, afară din Ierusalim, le-a zis: Să nu se depărteze de Ierusalim, și să aștepte acolo făgăduința Tatălui, pe care le-a zis

El, „ați auzi-o dela Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duh Sfânt. Voi veți primi o putere, când Se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martari în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.“ Fapt. 1: 5-8 Hristos voește, ca martori Săi, să fie tari, de aceea le-a promis o putere deosebită, i-a condus până la Betania, unde bine cuvântându-i s'a înălțat, la cer iar ei s'au întors la Ierusalim, și acolo îi vedem, cât de sărguincioși au fost în așteptarea promisiunii.

În ziua cinci zecimi, erau toți împreună în același loc. De odată a venit din cer un sunet ca vâjzitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde se așezau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s'au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s'au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da duhul să vorbească. Fapt. 2: 1-4 Aceasta a fost prima revărsare a Duhului Sfânt, care sa întâmplat la cinci zăci de zile de la restignire, Iudei care se aflau în Ierusalim, când au văzut aceia priveriște, toți au rămas uimiți, nu știau ce să creadă, și ziceau uni către alți: „Ce vrea să zică aceasta?“

Atunci Petru s'a sculat în picioare cu cei unsprăzece, a ridicat glasul, și le-a zis: „Bărbați Iudei și voi toți cei cari locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi, ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: „In zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură: feciori voștri și fetele noastre vor proroci, tineri voștri vor avea vederii, și bătrânii voștri vor visa visuri! Ioel 2: 28 Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți acei ce

sunt departe acum. în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru." În ziua aceea, la predica lui Petru, s'a adăugat la numărul ucenicilor 3000 de suflete.

Mai departe cetim în ce chip a vărsat Domnul Duhul Sfânt peste păgâni. Petru prin puterea Duhului Sfânt a început a predica poporului păgân în casa lui Corneliu. Pe când încă Petru vorbea, Duhul Sfânt s'a pogorât peste toți cei ce ascultau cuvântul. Toți credințoșii iudei, cari veniseră cu Petru, au rămas surprinși când au văzut că darul Duhului Sfânt s'a pogorât și peste neamuri, căci îi auzeau vorbind în limbi și mărlnd pe Dumnezeu. Fapt. 10: 44-46.

Pe când era Apolo în Corint Pavel a întâlnit în Efes pe câțiva ucenici, și le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns. „Nici n'am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.” După ce le-a mărturisit Pavel credința au fost botezați în numele Domnului Isus, iar când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt s'a pogorât peste ei, și vorbeau în alte limbi, și proceau. Fapt. 19; 1-7

În toate celea trei cazuri, a vărsării Duhului Sfânt vedem că pe credințoși i-a urmat aceleleaș semne adică vorbirea în limbi streine, prin Duhul Sfânt. După cum ne dovedește Sfânta Scriptură, cei botezați cu Duhul Sfânt în totdeauna au vorbit în limbi streine și au mărlt pe Dumnezeu, așa cum le da Duhul să vorbească. I. Cior. 14: 2.

Sfințirea și botezul cu Duh Sfânt. Pentru ca cine va să poată primi Duhul Sfânt, în primul rând trebușă se sfințească. Oricare suflet, care s'a sfințit e pregătit pentru darul Duhului Sfânt, dar dacă curățenia inimii tale o ții legată de botezul primești nici când. Dumnezeu cere cum e scris, adică îndurarea are 3 arte: una e îndreptarea și sfințirea și alta e darul Duhului Sfânt, care dă putere.

Pot ajunge sufletele sfinte, mai înainte de a fi botezate cu Duh Sfânt? Da, pot, pentrucă, sfințenia vine prin credință. David s'a sfințit când a zis: „Inimă curată zidește în mine Dumnezeule”; Iacob atunci a ajuns sfințenia când s'a luptat cu îngerul și la biruit.

Isaia s'a sfințit când serafimul i-a atins gura cu cărbunile aprins, pe care la luat de pe altar. Apostoli au ajuns la sfințenie și au fost eliberați de temere și îndoială mai înainte de a se înălță Domnul Isus, care nu le-a zis să aștepte sfințirea inimii lor, pentrucă pe aceasta o aveau, ci să aștepte puterea de sus, pe care apoi au aștept-o necontentit, cu toți dinpreună întrun cuget lăudând și mărlnd pe Dumnezeu, până s'a pogorât puterea desus.

Numai sufletele sfințite au dreptul la botez, iar Duhul Sfânt e singura unger pe care Domnul Isus a primit-o și El era sfânt, deci și noi toți trebuie să fim sfinți, dacă voim ca Duhul Sfânt să rămână cu noi și în noi în veac. Ion 14: 16, 17 Dumnezeu ne dă Duhul Sfânt ca să rămână cu noi și în noi, după ce păcatele ni s'au spălat și noi am ajuns deja sfințirea, El toarnă peste sufletul și trupul nostru râurile Duhului Sfânt. Nici un suflet să nu ceară botezul cu Duh Sfânt, mai'nainte de-a ajunge curățenia prin sângele sfânt pe Golgota curs.

Dumnezeu trimite Duhul Sfânt, să caute mireasa Lui și El o caută între sufletele sfințite. După ce sufletele au ajuns sfințirea, Dumnezeu le sigilează cu Duhul Sfânt dându-le drept arună pentru ziua răscumpărării.

Unii învață, că îndurarea și sfințirea se poate primi odată, prin îndurare, dar aceea e o greșală. Isus s'a rugat la Tatăl pentru ucenicii Săi, zicând: „Sfințește-i în adevărul Tău, cuvântul Tău este adevărul. El nu i-a lăsat până nu i-a sfințit de tot, după aceea le-a poruncit să aștepte făgăduința Tatălui.

Ce deosebire este între sfințire și botezul cu Duh Sfânt? Sfințirea e golirea și curățirea inimii, iar botezul e umplerea cu Duh Sfânt. Sfințirea e lucrarea Duhului Sfânt, iar botezul e intrarea Duhului în corp și sânge, care rămâne și dă putere de a mări și lăuda pe Isus și pe Dumnezeu.

Prin sfințire se intră în sfințenie, iar prin botez se intră în sfințenia sfinților, trecând prin locul perdelei, în sfânta sfintelor. Amin și lui Dumnezeu mărire.

Ioan Danciu

Șarpele de aramă

Prin mila și ajutorul Domnului, m'am propus a scrie acest articol pentru a putea vedea și înțelege felul în care poporul lui Israel care ni este pus să ni slujească drept pildă, a ajuns în Canaan.

Acest popor care a văzut minunile lui Dumnezeu în repetate rânduri, el care a fost popor ales dintre toate neamurile, el care a trecut prin mare aroșie ca pe uscat, etc., etc. ajunge și murmură împotriva aceluia pe care Dumnezeu l-a însărcinat să-i conducă. A crezut că a-

ceasta nu-i nimic în fața lui Dumnezeu. Și totuși Dumnezeu nu i-a cruțat, ci atunci când au murmurat, i-a pedepsit.

Dintre toate pedepsele cu cari i-a pedepsit, eu cred că cea mai îngrozitoare a fost aceea când a trimis asupra lor șerpi veninoși. Toți cei ce au cărtit au fost cuprinși de lepra păcatului și pentru aceea Dumnezeu trimete asupra lor niște șerpi înfocați și veninoși, cari i-au atăcat pe neașteptate. Mușcătura șerpilor a fost

mortală. Atunci poporul și-a recunoscut păcatul și a cerut lui Moise să se roage pentru ei. Moise atunci s'a rugat și Dumnezeu i-a zis: „Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat, și va privi spre el, va trăi.“

Domnul nostru Isus Hristos, zice: „Și după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentruca oricine crede în El să nu piară, ci să aibe o viață vecinică.“ Ioan 3:14—15.

Scumpii mei frați și surori! Noi trăim într'o lume care este plină de astfel de șerpi veninoși. Pe noi ne-au mușcat șerpii cei veninoși cari sunt duhurile rele cari plutesc în înălțimi. Aceste sunt acele cari ne-au mușcat din cauză că am nesocotit Cuvântul lui Dumnezeu. Am cântit împotriva Lui, am nesocotit căile Lui și ne-am răzvrătit împotriva poporului Său. Otrava de moarte a intrat în corpul nostru mușcați fiind de acești șerpi veninoși și această otravă și-a făcut efectul producând în noi tot felul de pofte rele și păcătoase. Într'această stare noi nu putem fi vindecați decât numai dacă privim la Domnul Isus care a fost înălțat pe crucea de pe Golgota. Cine privește cu credință la Isus cel răstignit să vindecă de orice mușcătură. Nu este nici o mușcătură atât de grozavă și veninoasă care să nu poată fi vindecată prin credința în acest Isus.

Dacă poporul lui Israil, mușcat fiind de șerpi, nu ar fi căutat cu credință la șarpele de aramă înălțat de Moise în pustiu, nu s'ar fi vindecat. Toți cei ce n'au

avut această credință, au murit otrăviți de mușcătura acelor șerpi veninoși. Toți aceia cari în zilele de astăzi nu privesc cu credință la Domnul Isus înălțat pe cruce de pe Golgota, trebuie să moară otrăviți de mușcăturile păcatului.

Să căutăm la dragostea și mila lui Dumnezeu față de noi. Noi am fost cei răi, noi am cântit, noi am murmurat, noi am păcătuit. Dumnezeu nu a lăsat ca noi să murim mușcați fiind de păcat, ci ne-a pregătit un loc de scăpare și acest loc îl găsim la crucea de pe Golgota. Acela care în timpul vechii n'a ascultat să privească cu credință spre șarpele de aramă, a trebuit să moară. Acela care în zilele de azi nu ascultă să caute cu credință spre Domnul Isus înălțat pe crucea de pe Golgota, el a trebuit să moară. Moartea nu ni-o cauzează mușcătura, decât moartea ni-o cauzează necredința. De aceea noi înțelegem că oamenii nu mor din cauză că au păcătuit, ci pentrucă nu cred că pot fi mântuiți prin credința lui Isus Hristos cel răstignit. Nu pentru aceea sunt oamenii condamnați că au trăit în întunec, de-pentrucă odată ce a venit Lumina în lume, ei au respins-o și au iubit mai departe întunerecul și aceasta o fac ei, fiindcă faptele lor sunt rele. Ioan 3:19.

Rog pe Domnul Isus Hristos să ne ajute ca să ne putem primi vindecarea corpului și a sufletului privind cu credință spre Domnul Isus Hristos cel răstignit. Amin.

Gh. Sighete

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Incunoștiințare

Aducem la cunoștință fraților din America că ei pot găsi cărți de cântări atât cu note cât și fără note la fr. Pavel Budean, Firestone Park Sta. Box. 2693.

Akron-Ohio. Prețul cărților cu note e un dolar și 25 cenți buc., iar fără note 50 de cenți buc. Tot la fr. Budean le pot ei și achita.

Botezuri cu Duh Sfânt

Domnul Isus a botezat cu Duhul Sfânt în următoarele locuri: In jud. Prahova, com. Aricești—Z. 14 suf. In jud. Argeș, com. Oarja 10. In jud. Bihor, com. Lunca Sprie 3, Petiș 25, Lugașul-de-jos 1, Groși 1, Măgești 1, Jud. Rădăuți, com. Stârcea 4, Coștișă 1, Mu-

șenița 1, In Jud. Storjineț, com. Adâncata 1, Petriceni 1, In Jud. Arad, com. Secaș 3, Bărațca 4, In jud. Timiș, com. Felnac 3, In București 4. Aliluia Domnului Isus. Amin.

A v i z

Se aduce la cunoștință tuturor că: Redacția și administrația „Cuvântului Adevărului“ s'a mutat în București II str. Grigore Manolesc Nr. 13. Pe viitor, toți aceia cari trimet bani la administrația

revistei noastre, să facă bine și să ne serie pe cupon său printr'o carte poștală scopul pentru care îi trimet. In felul acesta ne ajută foarte mult.